

než vyplývaly z ustanovení občanského zákoníku. Co pak týče se těchto ustanovení, mohlo by na nejvýše přicházeti v úvahu ustanovení § 37 obč. zák., jež však na tento případ se nehodí. V případě rozluky manželství nejedná se ani o to, zda právní jednání bylo platně uzavřeno, naopak platnost manželství jest předpokladem jeho rozluky, ani o to, jaký jest obsah práv a závazků, plynoucích z manželského svazku. Jde pouze o to, zda skutečností, vzniklých za trvání manželství, lze přiznati takou závažnost, by pro ně přicházelo v úvahu další trvání manželského svazku. Tyto otázky řeší si pro sebe a dle svých poměrů a panujících názorů každý stát samostatně a exklusivně, jeho soudům jen jeho předpisy náleží se řídit.

Čís. 1134.

Nelze povolití prozatímní opatření pro poškození nárok, jenž snad v budoucnu vznikne. »Podmíněným« nárokem ve smyslu druhého odstavce § 378 ex. ř. jest pouze nárok vázaný výminkou dle § 696 obč. zák.

(Rozh. ze dne 12. července 1921, R II 233 21.)

Navrhovatelka koupila od odpůrce dům s tím, že bude v něm provozovati kino, na něž měl prodávatel koncesi. Provoz kina byl však odpůrci zastaven pro různé nesprávnosti a pučovní filmů částečně podaly částečně zamýšlely podati žaloby na navrhovatelku o dodržení smluv o půjčce filmů. Navrhovatelka domáhala se prozatímním opatřením zajištění svého poškození nároku vůči odpůrci. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud jej zamítl. **Důvody:** Navrhovatelka domáhá se zajištění svého poškození nároku, ač dosud není jisto, zda nárok ten vzejde. Není tu splněna podmínka § 378 ex. ř., jenž předpokládá nároky, které tu již jsou, třebaž byly podmíněčné, nebo doložené časem, nikoliv však nároky, jež snad v budoucnu vzniknou.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací soud sdílí názor druhé stolice a podotýká k vývodu dovolacího rekursu toto: Dle § 378 ex. ř. není přípustnost prozatímních opatření vyloučena tím, že nárok jest podmíněn. Avšak stěžovatelka neuplatňuje pohledávky podmíněné, nýbrž regresní nárok, jenž jí snad vznikne vůči odpůrci, kdyby pohledávky 400.000 Kč, jež proti ní uplatňuje několik ústavů filmových, soudem byly uznány za ospravedlněny. Regresní nárok stěžovatelčin tedy ještě neexistuje a není nárokem podmíněným, neboť naduvedené místo zákonné má na zřeteli podmínky ve smyslu § 696 obč. zák., jež nutno rozeznávat od skutečností práva zakládajících. V tomto případě nejedná se tedy o nárok již existující, jehož splatnost závisí na podmínce, nýbrž o nárok, který v budoucnosti snad vznikne a proto je vyloučen z prozatímního zajištění ve smyslu § 378 a násled. ex. ř.